

Guldkorn från uppfödare

Text: Avelskommittén Vinjettfoto: Cecilia Johansson

I förra numret av Apportören förmedlade vi under rubriken "Guldkorn" olika tips om uppfödning av valpar och efterlyste samtidigt fler erfarenheter som andra kan ha nytta av. Inger Eckhardt, välkänd uppfödare av labrador, berättar här om en otäck händelse med en valp som svalde ett valphalsband.

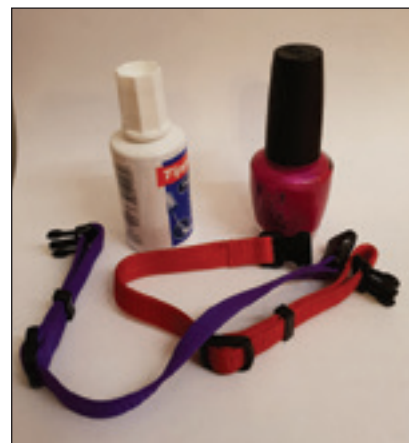
Det känns angeläget att dela med mig av en tråkig erfarenhet som jag tycker passar bra under rubriken Guldkorn. Det kan kanske hjälpa någon att inte hamna i samma situation.

Jag är, i det närmaste, född i en valplåda. Min mor var uppfödare och mycket aktiv inom SSpK, senare SSRK, och min far var jägare och jaktprovsvdomare. Jag födde upp min första kull 1968 och har därefter regelbundet haft kullar inom raserna norfolk terrier, pointer, engelsk setter, schäfer och labrador retriever. Numera föder vi en-

bart upp labrador under kennelnamnet Twigg's.

Fram till 2012 har jag använt nagellack för att märka svarta labradorvalpar. Det är helt omöjligt att se skillnad på små svartingar. Nagellack har dock en stor nackdel, de innehåller kemikalier som får valparna att reagera med obehag och nysningar.

Så kom de olikfärgade nylonhalsbanden och jag inhandlade omedelbart ett par uppsättningar. Det var så roligt att se varje unik valp visa upp sina olika personligheter. Man såg ju alltid

vem som var vem och vem som gjorde vad. Man såg vem som var först fram och vem som var modigast. Det var en oerhörd hjälp i bedömningen av vilken köpare som skulle ha vilken valp. Jag njöt i fulla drag och hade ingen tanke på olyckor.

2015 var året då det hände. Glada pigga valpar skulle börja levereras om

Vi har ytterligare ett tips där valpar hade tillgång till en annan variant av låda och underlag för rumsrenhetsträning.

En uppfödare i Österrike bytte ut pellets mot strimlad wellpapp eftersom valparna åt av pelletsen. Hon använde en vanlig hundkorg av plast som låda och la en frottéhandduk under för att suga upp eventuell fukt och urin. Valparna fick tillgång till sin toalett vid cirka 4-5 veckors ålder.

Här är de 7 veckor och använde nästan uteslutande sin toalett när de behövde. ■

Lätt att hålla koll på 13 dygn gamla valpar. Foto: Inger Eckhardt

två dagar. På kvällen vägrar Stella sin mat. Jag provar med köttfärs, men valpen vill inte äta trots att den fortfarande var mycket glad och pigg. Jag inser att något är fel och anländer till Strömsholm klockan två på natten. Man konstaterar att något sitter fast i magsäck/tarm. Dagen därpå akutopereras Stella och ett valphalsband plockas ut. Själva nylondelen hade gått ut i tarmen, men låset satt som en propp i magsäcken. Notan gick på 42 000 kronor. Tack och

lov för försäkring! Stella fick inga som helst men av sin upplevelse och matte och husse kunde hämta henne en vecka senare än planerat.

Efter denna traumatiska upplevelse nämnde någon Tipp-Ex som märkning och så blev det. Syns bra, inga negativa reaktioner på valparna även om de har en tendens att "gnaga" på varandra. Den ekologiska varianten ska dock vara helt ofarlig. Jag har tidigare vid något tillfälle virkat halsband i olika färger.

Det fungerar också bra, men risken finns att de kan få i sig dem.

Det är tyvärr inte bara valphalsband en matglad labradorvalp kan sätta i sig. Till min förvåning finns en uppsjö av mjukisdjur och – ve och fasa – pipeleksaker. De inte bara lär valpen/hunden att tugga frenetiskt på leksaken, de innehåller dessutom en liten plastbubbla som piper. Den är hur lätt som helst för en valp att svälja och jag kan garantera att den sätter sig som en propp i änden av magsäcken. Tänk er för när ni köper leksaker. Det ska vara stora rejäla saker som tål hårdhänt hantering utan att gå sönder. ■